Řecká syntax I - cvičné věty I

(1) Mossynoikové tvrdili, že nepropustí Řeky. (3č/107)*
(2) *Setkání mossynoických vládců a řeckých vojenských velitelů; Promlouvá Xenofón, tlumočí Timésitheos*: "Vážení Mossynoikové, chceme se v bezpečí dostat do Řecka - pěšky, lodě totiž nemáme. Ti, kterým naslouchámе, nás zrazují od toho (brání nám), abychom Vás považovali za nepřátele. Chcete-li tedy, můžete nás mít za své spojence a potrestat nás, jestli jsme se snad na vás něčím provinili." Na to odpověděl archón Mossynoiků, že chtějí a že přijímají (nabídku) spojenectví. (Xen. An.)
(3) Co mlčíš? Teď není vhodné mlčet, hochu! (3č/108)
(4) Budu se snažit obhájit se před vámi. (4ř/109)
(5) Cožpak, příteli, toto nebyl onen strom, k němuž jsi nás vedl? (3č/106)
(6) Nechtěl bys mi vyložit ty věci, o nichž se zdá, že je znáš lépe než já? (11ř/108)
(7) Ptali se, jestli mají mluvit, mlčet nebo co vlastně dělat. (parafráze 12ř/108)
(8) Nesnažil jsem se o to (neudělal jsem to) kvůli penězům, abych se z chudáka stal bohatým. (3ř/111)
(9) *Kýros vypravuje:* "Spor byl tento: Velký chlapec, který měl malý chitón, svlékl malého chlapce, který měl velký chitón, a oblékl jemu svůj oděv a jeho si oblékl sám. A já tedy, když jsem je soudil, byl jsem přesvědčen, že je pro oba lepší, budou-li mít padnoucí chitón. Ovšem učitel mi za to dal výprask s komentářem, že kdybych měl soudit, co komu padne, pak by byl rozsudek správný (patřilo by se to). Ovšem má-li se rozsoudit, čí je chitón, tehdy je třeba zvažovat, komu majetek právem náleží, zda tomu, kdo jej druhému odňal násilím, či tomu, kdo si jej vyrobil nebo koupil." (Xen. Cyr.)
(10) Když se matka Kýra ptala, zde chce odejít, nebo zůstat, Kýros prý řekl, že chce odejít. (rozš. 2č/111)
(11) Perské zákony pečovaly o to, aby se občané nestali špatnými. (3č/111)
(12) Seuthes vyzve Xenofónta, aby se spolu s ním snažil (o to), jak by vojsko přešlo [pustinu]. (4č/111)
(13) Nepřátelé, ulekše se, aby nebyli zaskočeni, prchají, co jim síly stačí. (5č/111)
(14) Bojím se stále, aby se městu nepřihodila větší pohroma... (4č/112)
(15) Dokázal jsem čin takový, že by mohl (který by mohl) prospět všem ostatním. (2č/115)
(16) U mne nikdo není v námezdní službě, kdo není způsobilý konat totéž, co já. (4č/115)
(17) Vždyť víte, jaká byl Chairefón, jak horlivý, do čeho se pustil. (5č/115, Plat. Ap.)
(18) Je někdo, komu více svěřuješ z vážných věcí, než své manželce? (6č/115)
(19) Dáreios chtěl, aby se oba synové k němu dostavili. (4č/116)
(20) Bojím se, aby ses nesetkal s nikým schopným tě zahubit. (5č/116)
(21) Pamatuji se ještě jako chlapec, že ses stýkal tady s Kritiou. (5č/119)
(22) Filippos je usvědčen, že všechno koná jen kvůli sobě samému. (6č/119)
(23) Mezi námi a králem byla řeka Tigris, již bychom bez lodí nebyli schopni překonat. (2ř/115)
(24) Neposlouchej, co se nesluší. (8ř/115)

* Čísla uvedená v závorce je třeba interpretovat následovně: př. (3č/107) = 3. česká věta z cvičení 107 řecké cvičebnice Kamila Fürsta. V případě, že je uváděn odkaz na primární zdroj (př. Xen. An.), je záměrně uveden bez citace konkrétní pasáže – tu mohu upřesnit až v hodině.